

SLUŽBENI VJESNIK

BISKUPIJE KRK

God. 2015.

broj 1

DOKUMENTI

PORUKA ZA XX. DAN ŽIVOTA

– NEDJELJA, 1. VELJAČE 2015. –

Vjerovati u napredak i uspjeh

Abraham je bio postavljen na veliku kušnju upravo u stvari koja se ticala života i budućnosti njegove obitelji. Činila su se nemoguća, potpuno iluzorna sva Božja obećanja koja su govorila da će Abraham imati silno potomstvo «poput zvijezda na nebu i pijeska na morskoj obali» (Post 22, 17), jer su i Abraham i žena mu Sara u već starim godinama bili bez djece. Dakle, zdravim razumom razmišljajući i uzimajući u obzir sve prirodne zakone, nije bilo moguće nikakvo rješenje kojim bi Abraham postao roditelj. A ipak! Abrahamovo potomstvo i po tijelu i po duhu živi i živjet će do konca. Protiv svake nade i usprkos svim činjenicama, Abraham je vjerovao da je Bog iznad svih zakona i da mu ništa, baš ništa nije nemoguće.

Iako nam se uporno tvrdi kako krećemo u napredak, svjedoci smo naglog nazadovanja na svim razinama društvenoga i nacionalnog života. Nezaposlenost, neplaćen rad, siromaštvo i izglednjele obitelji, a s druge strane bahato trošenje materijalnih dobara, korupcija i u onim institucijama koje moraju biti nositeljice stabilnosti društva, dokazuju koliko su teške prilike u kojima se nalaze građani Republike Hrvatske. Samo zbog izumiranja svake nas godine ima oko 10.000 manje, a iseljavanje opasno pogoršava to

stanje, jer iseljavaju kvalificirane i radno sposobne osobe u fertilnim godinama života.

Nema skoro dana kada naši mediji ne donose vijesti o tome kako u drugim zemljama teče med i mlijeko i tako potiču iseljavanje. Znademo, naprotiv, da ima i drukčijih iskustava. Ima i kod nas radinih i uspješnih ljudi. Što se života i budućnosti tiče, kao da smo u istoj situaciji poput Abrahama. Pa se pitamo: ima li uopće u ovakvom stanju nade? Odlučno i bez ikakvog okolišanja možemo tvrditi: za one koji svoju sigurnost stavljaju u Boga ima i nade i mogućnosti. Vesele nas i ohrabruju tolike obitelji s više djece koje se i danas odlučuju na prihvaćanje života. Povjerenje u Boga koji nikad nije iznevjerio čvrsto je jamstvo uspjeha. Ali to povjerenje pretpostavlja odlučan zaokret od nepoštenja, krađe (i državne imovine), zločina protiv života, protiv naravi braka i obitelji i drugih nedjela. Otimačina je uvijek bila najbrži put k osiromašenju.

Ovogodišnji Dan života još jednom nam snažno doziva u pamet da ako Gospodin ne gradi kuću uzalud se muče graditelji (usp. Ps 127, 1). Čuvajmo svoj dom i gradimo ga, ali s Bogom, ne bez njega!

U Krku, 18. siječnja 2015.

*Mons. Valter Župan, biskup krčki,
predsjednik Vijeća HBK za život i obitelj*

PORUKA PAPE FRANJE ZA XLVII. SVJETSKI DAN MIRA

– 1. SIJEČNJA 2015. –

Ne više robovi, nego braća

1. Na početku nove godine, koju prihvaćamo kao milost i dar ljudskom rodu, želim uputiti, svakom muškarcu i ženi kao i svim narodima i državama svijeta, čelnicima država i vlada te vjerskim vođama, iskrene želje za mirom, koje pratim svojom molitvom da prestanu ratovi, sukobi i mnoga trpljenja i patnje izazvane bilo ljudskom rukom bilo starim i novim epidemijama i razornim učincima prirodnih katastrofa. Molim na poseban način da se, odgovarajući na naš zajednički poziv da surađujemo s Bogom i sa svim ljudima dobre volje na promicanju sklada i mira u svijetu, možemo othrvati napasti da se ponašamo na način nedostojan našeg čovječstva.

U svojoj prošlogodišnjoj poruci za Svjetski dan mira, primijetio sam da «želja za puninom života... uključuje onu nezatomljivu čežnju za bratstvom, koja nas potiče prema zajedništvu s drugima i osposobljava nas da ih ne promatramo kao neprijatelje ili suparnike, već kao braću koju treba primiti i prihvatiti»¹. Budući da je čovjek po svojoj naravi biće odnosa, kojem je određeno ostvarivati se kroz međusobne odnose nadahnute na pravdi i ljubavi, za njegov je razvoj od temeljne važnosti da mu se prizna i poštuje dostojanstvo, sloboda i autonomija. Nažalost, uvijek prisutna pošast izrabljivanja čovjeka od strane drugog čovjeka nanosi tešku ranu životu zajedništva i našem pozivu uspostave međusobnih odnosa prožetih poštivanjem, pravdom i ljubavlju. Ta odurna pojava, koja dovodi do gaženja temeljnih prava drugoga i zatiranja njegove slobode i dostojanstva, ima mnogo oblika na koje se želim kratko osvrnuti, da bismo, u svjetlu Božje riječi, sve ljude smatrali «ne više robovima, nego braćom».

Osluškivanje Božjeg nauma o čovjeku

2. Tema koju sam izabrao za ovu poruku preuzeta je iz poslanice svetoga Pavla Filemonu, u kojoj Apostol traži od svoga suradnika da primi Onezima, bivšeg roba samoga Filemona koji je sada postao kršćanin te je, dakle, prema Pavlu, zavrijedio da ga se smatra *bratom*. Ovako piše Apostol narodâ: «bî za čas odijeljen da ga dobiješ zauvijek – ne kao roba, nego više od roba, kao brata ljubljenoga» (*Flm* 15-16). Postavši kršćanin Onezim je postao Filemonov *brat*. Tako obraćenje Kristu, početak života življena kao *učeništvo u Kristu*, predstavlja *novo rođenje* (usp. *2 Kor* 5, 17; *1 Pt* 1, 3) koje rađa *bratstvo* kao temeljnu svezu obiteljskog života i temelj društvenog života.

U Knjizi Postanka (usp. 1, 27-28) čitamo da je Bog stvorio čovjeka *muško i žensko* i blagoslovio ih da rastu i množe se: on je učinio Adama i Evu roditeljima od kojih je, odgovarajući na Božju zapovijed da se plode i množe, poteklo prvo bratstvo između Kajina i Abela. Kajin i Abel su braća jer su izašli iz istog krila. Samim tim su istog porijekla, naravi i dostojanstva kao i njihovi roditelji koji su stvoreni na Božju sliku i priliku.

Ali *bratstvo* izražava također raznolikost i razlike koje postoje među braćom i sestrama, premda su od iste majke rođeni i imaju istu narav i isto dostojanstvo. Kao *braća i sestre*, dakle, svi su ljudi po naravi povezani s drugima, od kojih se, istina, razlikuju ali s kojima dijele isto porijeklo, narav i dostojanstvo. Na taj način, *bratstvo* predstavlja mrežu temeljnih odnosâ za izgrađivanje ljudske obitelji koju je Bog stvorio.

Nažalost, između prvog stvaranja opisanog u Knjizi Postanka i *novog rođenja* u Kristu po kojem vjernici postaju braćom i sestrama «prvorodenca među mnogom braćom» (*Rim* 8, 29), uvukla se negativna stvarnost grijeha, koji često prekida ljudsko bratstvo i neprestano izobličuje ljepotu i plemenitost *bratstva i sestrinstva* unutar iste ljudske obitelji. Ne samo da Kajin ne podnosi svoga brata Abela, već ga iz zavisti ubija te time čini prvo bratoubojstvo: «Kajinovo ubojstvo Abela tragična je potvrda radikalnog odbacivanja poziva na bratstvo. Njihova povijest (usp. *Post* 4, 1-16) zorno pokazuje tešku zadaću na koju su svi ljudi pozvani, da žive u jedinstvu, da se brinu jedni za druge»².

To je također slučaj s Noom i njegovim sinovima (usp. *Post* 9, 18-27). Hamovo nepoštivanje oca Noe navela je ovoga potonjeg da baci prokletstvo na drskog sina i blagoslovi druge, one koji su ga poštovali. Tako je stvorena nejednakost između braće rođene od iste majke.

U izvještaju o počecima ljudske obitelji, grijeh otuđivanja od Boga, od oca i braće postaje izraz odbacivanja zajedništva. To dovodi do kulture ropstva (usp. *Post* 9, 25-27), s posljedicama koje to za sobom povlači i koje se protežu s koljena na koljeno: odbacivanje drugoga, zlostavljanje osobâ, kršenje njihova dostojanstva i temeljnih prava, te institucionalizirana nejednakost. Otud potreba stalnog obraćenja savezu, ispunjena Isusovom žrtvom na križu, u uvjerenju da «gdje se umnožio grijeh, nadmoćno izobilova milost... po Isusu Kristu Gospodinu našem» (*Rim* 5, 20.21). On, *ljubljeni Sin* (usp. *Mt* 3, 17), je došao objaviti Očevu ljubav prema ljudskom rodu. Tko god sluša evanđelje i odgovori na poziv na obraćenje postaje za Isusa «brat, sestra i majka» (*Mt* 12, 50), i time dionik *posinstva* njegova Oca (usp. *Ef* 1, 5).

Ne postaje se međutim kršćaninom, Očevom djecom i braćom u Kristu, na

temelju neke autoritativne Božje odluke, bez ostvarivanja osobne slobode, to jest bez slobodnog *obraćenja* Kristu. Postati Božje dijete je nužno povezano s obraćenjem: «Obratite se i svatko od vas neka se krsti u ime Isusa Krista da vam se oprostite grijesi i primit ćete dar, Duha Svetoga» (*Dj* 2, 38). Svi oni koji su vjerom i životom odgovorili na to Petrovo propovijedanje ušli su u bratstvo prve kršćanske zajednice (usp. *1 Pt* 2, 17; *Dj* 1, 15.16; 6, 3; 15, 23): Židovi i helenisti, robovi i slobodnjaci (usp. *1 Kor* 12, 13; *Gal* 3, 28). Različito porijeklo i društveni položaj ne umanjuje nečije dostojanstvo niti isključuje bilo koga iz pripadnosti Božjem narodu. Kršćanska je zajednica dakle mjesto zajedništva življenog u ljubavi koju se dijeli među braćom i sestrama (usp. *Rim* 12, 10; *1 Sol* 4, 9; *Heb* 13, 1; *1 Pt* 1, 22; *2 Pt* 1, 7).

Sve to pokazuje kako Radosna vijest Isusa Krista, po kojoj Bog »sve čini novo« (*Otk* 21, 5)³, je također kadra otkupiti odnose među ljudima, uključujući također odnose između robova i njihovih gospodara, rasvjetljujući ono što im je zajedničko: posinstvo i vezu bratstva u Kristu. Sâm Isus je rekao svojim apostolima: «Više vas ne zovem slugama jer sluga ne zna što radi njegov gospodar; vas sam nazvao prijateljima jer vam priopćih sve što sam čuo od Oca svoga» (*Iv* 15, 15).

Mnoga lica nekadašnjeg i današnjeg ropstva

3. Još od davnina razna su društva poznavala pojavu podjarmljenosti jednog čovjeka drugom. Bilo je povijesnih razdoblja u kojima je institut ropstva bio općenito prihvaćen i pravno uređen. Posebnim je propisima bilo određeno tko je rođen slobodan a tko je, naprotiv, rođen u ropstvu, kao i uvjeti u kojima je osoba, rođena slobodna, mogla izgubiti svoju slobodu odnosno ponovno je steći. Drugim riječima, sâm je zakon priznavao da se neke osobe moglo ili moralo smatrati vlasništvom

druge osobe, koja je mogla slobodno raspolagati njima. Roba se tako moglo prodati ili kupiti, ustupiti ili nabaviti kao da je riječ o robi.

Danas, kao posljedica pozitivnog razvoja svijesti čovječanstva, ropstvo, taj zločin protiv čovječnosti⁴, je formalno ukinut u svijetu. Pravo svake osobe da je se ne drži u stanju ropstva ili robovanja priznato je u međunarodnom pravu kao neotuđivo pravo.

Ipak, usprkos tome što je međunarodna zajednica usvojila brojne sporazume s ciljem iskorjenjivanja ropstva u svim njegovim oblicima i pokrenula razne strategije za borbu protiv te pojave, i danas su milijuni ljudi – djeca, muškarci i žene svih životnih dobi – lišeni slobode i prisiljeni živjeti u uvjetima sličnim ropstvu.

Tu mislim na brojne *radnike i radnice, uključujući maloljetnike, koji su podjarmljeni* na raznim sektorima, na formalnoj i neformalnoj razini, od kućanskih poslova do poljoprivrednih radova, od rada u tvornici do rada u rudniku, i to kako u zemljama u kojima radno zakonodavstvo ne zadovoljava ni minimalne međunarodne propise i standarde, tako, što je također nezakonito, u onima u kojima se zakonom zaštićena radnička prava krše.

Pred očima su mi također životni uvjeti *mnogih selilaca* koji, na svome tragičnom putovanju, trpe glad, bivaju lišeni slobode, oduzimaju im se posjedi ili ih se izvrgava tjelesnom i spolnom zlostavljanju. Tu mislim posebno na one od njih koje se, po njihovu dolasku na odredište nakon veoma iscrpljujućeg putovanja praćenog strahom i nesigurnošću, katkad drži zatočene u nehumanim uvjetima. U mislima su mi oni među njima koje razne društvene, političke i ekonomske okolnosti tjeraju na nezakoniti boravak kao i oni koji, da bi ostali unutar legalnih okvira, prihvaćaju živjeti i raditi u uvjetima nedostojnim čovjeka, osobito kada nacionalna zakonodavstva stvaraju ili omogućuju strukturalnu ovisnost radnika

doseljenikâ o poslodavcu, primjerice uvjetujući legalnost boravka ugovorom o radu... Dâ, mislim na »ropski rad«.

Mislim na *osobe prisiljene na prostituciju*, među kojima je mnogo maloljetnika, kao i na *seksualne ropkinje i robove*. Mislim na žene prisiljene na udaju, na one koje se prodaje na temelju dogovorene ženidbe ili one koje se poput nekog nasljedstva predaje nekom rođaku nakon muževe smrti a da pritom nemaju prava dati ili uskratiti svoj pristanak.

Ne mogu ne misliti također na one *maloljetne i odrasle osobe* koje su žrtve *trgovine ljudskim organima, prisilnog vojačenja, prosjačenja, ilegalnih radnji* kao što je *proizvodnja ili prodaja droga* ili *prikrivenih oblika međunarodnog posvajanja*.

Mislim, na kraju na sve žrtve otmice koje u zatočeništvu drže *terorističke skupine*, koje ih prisiljavaju da se bore na njihovoj strani ili ih drže, prije svega kada je riječ o djevojkama i ženama, kao seksualne robove. Mnogi od njih nestaju, dok ostali bivaju više put prodavani, mučeni, sakaćeni ili ubijani.

Neki duboki uzroci ropstva

4. Danas, baš kao i nekoć, u korijenu ropstva se nalazi jedno shvaćanje osobe koje dopušta mogućnost da se s njom postupa kao s pukim predmetom. Svaki put kada grijeh izopači ljudsko srce i udalji ga od njegova Stvoritelja i njegovih bližnjih, ove se potonje ne doživljava više kao bića urešena jednakim dostojanstvom, kao braće i sestre u čovječstvu, nego ih se promatra kao objekte. Čovjeka, stvorena na Božju sliku i priliku, prisilom i prijevarom ili tjelesnom ili psihološkom prinudom lišava se slobode, njime se trguje i svodi ga se na nečije vlasništvo. Riječju, tretira ga se kao sredstvo a ne kao cilj.

Osim toga dubljeg, ontološkog uzroka – nijekanja čovječstva drugoj osobi – postoje i

drugi uzroci koji pomažu objasniti suvremene oblike ropstva. Tu mislim prije svega na *siromaštvo*, na nerazvijenost i isključenost, osobito kada su povezani s *nemogućnošću pristupa obrazovanju i oskudnim, pa čak i nepostojećim, mogućnostima zaposlenja*. Nerijetko su žrtve trgovine ljudima i ropstva oni koji su tražili način da izađu iz stanja krajnjeg siromaštva; često vjerujući u lažna obećanja o zaposlenju, postali su, naprotiv, plijenom zločinačkih mreža koje organiziraju trgovinu ljudima. Te se mreže vješto koriste suvremenim informatičkim tehnologijama kao mamcem za mlade i djecu u raznim dijelovima svijeta.

Među uzroke ropstva treba ubrojiti i *korumpiranost* onih koji su spremni učiniti sve za novac. Naime, ropstvo i trgovina ljudima često traže sudioništvo posrednikâ, bilo da je riječ o pripadnicima snaga reda, državnim službenicima ili raznim civilnim i vojnim ustanovama: «To se događa kada je u središtu nekog ekonomskog sistema novac a ne čovjek, ljudska osoba. Da, u središtu svakog društvenog ili ekonomskog sistema mora biti osoba, Božja slika, stvorena zato da gospodari čitavim stvorenim svijetom. Kada u središtu više nije čovjek već novac dolazi do toga preokreta vrijednosti»⁵.

Ostali su uzroci ropstva *oružani sukobi, nasilja, kriminalne aktivnosti i terorizam*. Mnogo je ljudi koji su oteți radi prodaje, odnosno uključivanja u borbeni sastav ili spolnog zlostavljanja, dok su ostali prisiljeni emigrirati, ostavljajući sve za sobom: svoju zemlju, dom, posjed pa čak i članove obitelji. Ovi potonji su prisiljeni tražiti alternativu tim strašnim uvjetima izlažući opasnosti čak i vlastito dostojanstvo i život, riskirajući da, na taj način, budu uvučeni u onaj začarani krug koji ih čini plijenom bijede, korupcije i njihovih pogubnih posljedica.

Zajednička predanost borbi protiv ropstva

5. Često se, promatrajući fenomen trgovine ljudima, ilegalne trgovine migrantima i mnogih drugih znanih i neznanih lica ropstva, stječe dojam da se sve to događa u ozračju opće ravnodušnosti.

To je, nažalost, velikim dijelom istina. Ipak, želim spomenuti veliki i često tihi trud koje mnoge *redovničke zajednice*, osobito ženske, već godinama ulažu u pružanju pomoći žrtvama. Te ustanove djeluju u teškim okruženjima, u kojima katkad prevladava nasilje, pokušavajući prekinuti nevidljive lance kojima su žrtve vezane uz svoje trgovce i izrabljivače. Te lance čini niz karikâ, koje tvore podmukli psihološki mehanizmi kojima se žrtve drži ovisnima o njihovim mučiteljima. To se postiže ucjenama i prijetnjama njima i njihovim dragima, ali također materijalnim sredstvima, kao što je oduzimanje osobnih dokumenata i fizičko nasilje. Svoje djelovanje redovničke zajednice provode na tri glavna područja: pomoć žrtvama, njihova rehabilitacija pod psihološkim i odgojno-obrazovnim vidom i njihova reintegracija u društvo u kojem žive ili iz kojeg potječu.

Ta golema zadaća, koja iziskuje hrabrost, strpljivost i ustrajnost, zaslužuje poštovanje čitave Crkve i društva. No to samo po sebi nije dovoljno da se ukloni pošast izrabljivanja osoba. Potrebna je također trostruka zauzetost na *institucionalnoj razini*: sprječavanje, zaštita žrtava i sudski progon počinitelja. Osim toga, kao što se zločinačke organizacije koriste globalnim mrežama za postizanje svojih ciljeva, tako i djelovanje za uklanjanje te pojave zahtijeva složni i ujedno globalni napor raznih područja društvo.

Države moraju osigurati da se njihovim nacionalnim zakonima vezanim uz doseljenike, rad, posvajanje, pokretanje offshore poslovanja i prodaju robe proizvedene iskorištavanjem tuđega rada

stvarno poštuje dostojanstvo osobe. Potrebni su pravedni zakoni u čijem će središtu biti osoba, koji brane njezina temeljna prava i vraćaju joj ta prava kada su ona prekršena. Ti bi zakoni trebali također predviđati rehabilitaciju žrtava, jamčiti im osobnu sigurnost i uključivati djelotvorne mehanizme kontrole provedbe zakonskih uredbi, koji neće ostaviti prostora korupciji i nekažnjivosti. Nužno je također priznavati ulogu žene u društvu, među ostalim inicijativama na kulturnom planu i na polju komunikacije u cilju postizanja željenih rezultata.

Međuvladine organizacije, u skladu s načelom supsidijarnosti, pozvane su provoditi koordinirane inicijative u borbi protiv transnacionalnih mreža organiziranog kriminala koje organiziraju trgovinu ljudima i ilegalnu trgovinu doseljenicima. Nužna je suradnja na različitim razinama i ona uključuje nacionalne i međunarodne institucije, kao i udruge civilnog društva i svijet poduzetništva.

*Poduzeća*⁶, naime, imaju dužnost jamčiti svojim zaposlenicima dostojanstvene radne uvjete i odgovarajuća primanja, ali također budno paziti da razni oblici ropstva ili trgovine ljudima ne pronađu svoj put u distribucijskim lancima. Društvena odgovornost poduzeća ide ruku pod ruku s *društvenom odgovornošću potrošača*. Naime, svaka bi osoba morala biti svjesna da je «kupovanje ekonomski, ali ponad svega moralni čin»⁷.

Udruge civilnoga društva imaju zadatak buditi svijest kod ljudi i promicati sve potrebne korake za borbu protiv kulture ropstva i njegovo iskorjenjivanje.

Posljednjih je godina Sveta Stolica, pozorna na bolni vapaj žrtava trgovine ljudima i glas redovničkih zajednica koje ih prate na njihovu putu prema slobodi, uputila više apela međunarodnoj zajednici da razna tijela ujedine snage i surađuju na okončavanju te pošasti⁸. Organizirani su i neki susreti sa ciljem da se skrene pažnju na

pojavu trgovine ljudima i olakša suradnju među različitim čimbenicima, uključujući stručnjake iz akademskog svijeta i međunarodnih organizacija, snage reda raznih zemalja porijekla, tranzita ili odredišta migranata, te predstavnike crkvenih skupina koje rade sa žrtvama. Nadam se da će u narednim godinama ti napori biti nastavljeni i još više ojačati.

Globalizirati bratstvo, a ne ropstvo ili ravnodušnost

6. U svome «naviještanju istine o Kristovoj ljubavi u društvu»⁹, Crkva neprestano čini djela milosrđa nadahnuta istinom o čovjeku. Ona ima zadaću pokazati svima put prema obraćenju, koje nam omogućava promijeniti način na koji gledamo svoje bližnje, prepoznati u drugome, o kome god da se radilo, brata i sestru u čovještvo i prepoznati njihovo duboko dostojanstvo u istini i slobodi. To je jasno svojim životom pokazala Giuseppina (Josefina) Bakhita, svetica porijeklom iz regije Darfur u Sudanu, koju su oteli trgovci robljem i prodali okrutnim gospodarima kada je imala devet godina. Ona je kasnije – nakon mnogih bolnih iskustava – postala «slobodna Božja kći» po vjeri življenoj u redovničkom posvećenju i u služenju drugima, posebno slabima i nemoćnima. Ta svetica, koja je živjela na prijelazu s 19. na 20. stoljeće, i danas je uzorna svjedokinja nade¹⁰ za brojne žrtve ropstva i može poduprijeti napore svih onih koji se posvećuju borbi protiv te «rane na tijelu suvremenog svijeta, rane na Kristovu tijelu»¹¹.

U svjetlu svega navedenog, želim pozvati sve da, u skladu s vlastitom ulogom i vlastitim odgovornostima, čine djela bratstva prema onima koje se drži u stanju ropstva. Kao zajednica i kao pojedinci moramo se zapitati predstavlja li za nas izazov kada, u svojoj svakodnevnici, susrećemo ili se bavimo osobama koje bi mogle biti žrtve trgovine ljudima ili kada

smo u iskušenju da kupujemo robu za koje postoji opravdana sumnja da je proizvedena izrabljivanjem ljudi. Neki od nas, zbog ravnodušnosti, ili financijskih razloga, ili zbog zaokupljenosti svakodnevnim brigama, zatvaraju oči pred tim. Drugi, naprotiv, odluče učiniti nešto pozitivno, uključiti se u udruge civilnoga društva ili činiti male svakodnevne geste – koje imaju veliku vrijednost! – poput upućivanja jedne riječi, pozdrava ili osmjeha. To nas ništa ne stoji ali može dati nadu, otvoriti put i promijeniti život drugoj osobi koja ima ilegalni status, a može također promijeniti naš vlastiti život u odnosu na tu stvarnost.

Moramo prepoznati da se suočavamo s globalnom pojavom koja nadilazi nadležnosti samo jedne zajednice ili države. Da bismo je iskorijenili potrebna je jedna mobilizacija koja se po svojim razmjerima može usporediti s veličinom same te pojave. Zato upućujem žurni apel svim muškarcima i ženama dobre volje, i svima onima koji su izravni ili neizravni, uključujući tu i najviše

institucionalne razine, svjedoci rane suvremenog ropstva, da ne postanu sudionici toga zla, da ne okreću pogled pred trpljenjima svoje braće i sestara u čovječstvu, koji su lišeni slobode i dostojanstva, već da imaju hrabrosti dotaknuti Kristovo trpeće tijelo¹² koje je vidljivo na bezbrojnim licima onih koje on sam naziva «moja najmanja braća» (Mt 25, 40.45).

Znamo da će Bog svakoga od nas pitati: «Što si učinio za svoga brata?» (usp. *Post* 4, 9-10). Globalizacija ravnodušnosti, koja danas opterećuje živote mnoge braće i sestara, traži od svih nas da postanemo tvorci nove globalizacije solidarnosti i bratstva, koja im može dati novu nadu i pomoći im da hrabro kroče usred problemâ našega doba kao i nove obzore koje ono nosi sa sobom i koje Bog stavlja u naše ruke.

Iz Vatikana, 8. prosinca 2014.

FRANJO

¹ Br. 1.

² *Poruka za Svjetski dan mira 2014.*, 2.

³ Usp. Apost. pobud. *Evangelii gaudium*, 11.

⁴ Usp. *Obraćanje izaslanstvu Međunarodne udruge kaznenog zakona*, 23. listopada 2014.: *L'Osservatore Romano*, 24. listopada 2014., str. 4.

⁵ *Obraćanje sudionicima Svjetskog susreta pučkih pokreta*, 28. listopada 2014.: *L'Osservatore Romano*, 29. listopada 2014., str. 7.

⁶ Usp. PAPINSKO VIJEĆE ZA PRAVDU I MIR, *Razmišljanje o pozivu voditeljâ poslovanja*, Milano i Rim, 2013.

⁷ Benedikt XVI., Enc. *Caritas in veritate*, 66.

⁸ Usp. *Poruka* gosp. Guyu Ryderu, generalnom direktoru Međunarodne organizacije rada, u prigodi 103. sjednice ILO-a, 22. svibnja 2014.: *L'Osservatore Romano*, 29. svibnja 2014., str. 7.

⁹ Benedikt XVI., Enc. *Caritas in veritate*, 5.

¹⁰ »Po spoznaji te nade ona je bila 'otkupljena', nije se više osjećala ropkinjom, već slobodnom kćeri Božjom. Shvatila je ono što je Pavao mislio pod tim kada je Efežane podsjećao da su prije bili bez nade i neznabošci u svijetu – bili su bez nade zato što su bili bez Boga« (Benedikt XVI., Enc. *Spe salvi*, 3).

¹¹ *Obraćanje sudionicima Druge međunarodne konferencije Combating Human Trafficking: Church and Law Enforcement in partnership*, 10. travnja 2014.: *L'Osservatore Romano*, 11. travnja 2014., str. 7; usp. Apost. pob. *Evangelii gaudium*, 270.

¹² Usp. Apost. pob. *Evangelii gaudium*, 24; 270.

PORUKA PAPE FRANJE U POVODU
23. SVJETSKOG DANA BOLESNIKA

- 11. VELJAČE 2015. -

Sapientia cordis
«Bjeh oči slijepcu i bjeh noge bogalju»
(Job 29, 15)

Draga braćo i sestre,

Na ovaj dvadeset i treći Svjetski dan bolesnika, kojeg je ustanovio sv. Ivan Pavao II., obraćam se svima vam akoji ste opterećeni bolešću i na razne načine pridruženi Kristovom trpećem tijelu, kao i vama, profesionalnim djelatnicima i volonterima u zdravstvu.

Ovogodišnja tema poziva nas na razmišljanje o retku iz Knjige o Jobu: «Bjeh oči slijepcu i bjeh noge bogalju» (Job 29, 15). Želim promatrati tu rečenicu iz perspektive «sapientia cordis» - mudrosti srca.

1. Ta mudrost nije teorijsko, apstraktno znanje, plod umovanjâ. Ona je radije, kao što je sveti Jakov opisuje u svojoj poslanici, «čista, zatim mirotvorna, milostiva, poučljiva, puna milosrđa i dobrih plodova, postojana, nehinjena» (3, 17). Toje dakle *stav kojega Duh Sveti izlijeva* u um i srce onih koji su osjetljivi na patnje svoje braće i sestara i koji su kadri vidjeti u njima Božju sliku. Molimo molitvu psalmiste kao da je naša vlastita: «Nauči nas dane naše brojiti, / da steknemo mudro srce» (Ps 90, 12). U tu *mudrost srca*, koja je Božji dar, možemo sažeti plodove Svjetskog dana bolesnika.

2. *Mudrost srca je služiti našoj braći i sestrama*. Jobove riječi «bjeh oči slijepcu i bjeh noge bogalju» pokazuju da je taj pravednik, koji ima određenu vlast i važni položaj među starješinama svoga grada, služio onima u potrebi. Njegova moralna veličina dolazi do izražaja u pomoći koju je pružao siromašnima koji mole za pomoć kao i u brizi za siročad i udovice (Job 29, 12-13).

Koliki samo kršćani i danas pokazuju, ne svojim riječima, već životom ukorijenjenim u iskrenoj vjeri, da su «oči slijepcu» i «noge bogalju»! To su osobe koje su blizu bolesnikâ koji trebaju stalnu brigu i pomoć kod pranja, odijevanja i hranjenja. To služenje, osobito kada je dugotrajno, može postati naporno i teško. Relativno je lako pomagati nekome nekoliko dana, ali je teško dvoriti osobu mjesecima ili čak godinama, i onda kad on ili ona više nisu u stanju izraziti zahvalnost. Pa ipak, kako je samo silno velik taj pu tposvećenja! U tim teškim trenucima možemo računati na poseban način na Gospodinovu blizinu i postajemo posebna potpora misiji Crkve.

3. *Mudrost srca je biti s braćom i sestrama*. Vrijeme provedeno s bolesnicima je sveto vrijeme. Na taj način uzdižemo hvalu Bogu koji nas suobličuje slici svoga Sina, koji «nije došao da bude služen, nego da služi i život svoj dade kao otkupninu za mnoge» (Mt 20, 28). Sâm Isus je rekao: «ja sam posred vas kao onaj koji poslužuje» (Lk 22, 27).

Sa živom vjerom molimo Duha Svetoga da nam udijeli milost da cijenimo vrijednost naše, po često tihe, spremnosti da posvetimo vrijeme toj braći i sestrama koji, zahvaljujući našoj bliskosti i ljubavi, bivaju većma ljubljeni i utješeni. Kako se velika laž, s druge strane, krije iza nekih fraza koje toliko insistiraju na važnosti «kvalitete života», nebi li se ljude navelo da vjeruju da životi pogođeni teškom bolešću nisu vrijedni življenja!

4. *Mudrost srca je izaći iz samoga sebe prema našoj braći i sestrama*. Naš svijet

katkad zaboravlja posebnu vrijednost vremena provedenog uz bolesnikovu postelju, jer mi smo stalno u nekoj žurbi i jurnjavi, zahvaćeni mahnitim ritmom rada, proizvodnje, pa zaboravljamo slobodno sebedarje, brinuti se o drugima, biti odgovorni za druge. Iza tog se stava često krije mlaka vjera koja je zaboravila Gospodinove riječi: «Meni učiniste» (Mt 25, 40).

Zbog toga, želim još jednom podsjetiti na «apsolutni prioritet 'izlaženja iz samoga sebe prema bratu' kao jednu od dviju glavnih zapovijedi na kojima se temelje sve moralne norme i kao najjasniji znak za duhovno razlučivanje na putu duhovnog rasta u odgovoru na Božje apsolutno slobodno darivanje» (apost. pob. *Evangelii gaudium*, 179). Misijska narav Crkve je izvor «djelotvorne ljubavi prema blišnjemu, suosjećanja koje razumije, pomaže i promiče» (*isto*).

5. *Mudrost srca je pokazati solidarnost s našom braćom i sestrama i ne suditi ih.* Za ljubav treba izdvojiti vremena. Vremena posvećenog brizi za bolesne i njihovu posjećivanju. Vremena u kojem ćemo biti uz njih poput Jobovih prijatelja: «Potom sjedoše kraj njega na zemlju i ostadoše tako sedam dana i sedam noći. Nijedan mu ne progovori ni riječi, jer vidješe da je velika njegova bol» (*Job* 2, 13). No, Jobovi su prijatelji u srcu krili negativan sud o njemu: mislili su da je nesreća koja je Joba snašla Božja kazna za njegov grijeh. Međutim, istinska ljubav je dijeljenje koje ne sudi drugoga, koja ne teži za tim da obrati drugoga; lišena je one lažne poniznosti koja, duboko u sebi, traži pohvalu i osjeća samodopadnost zbog učinjenog dobra.

Jobovo iskustvo patnje pronalazi svoj pravi odgovor jedino u Isusovu križu, najvišem činu Božje solidarnosti s nama, potpuno besplatnom i bogatom milosrđem. Taj odgovor ljubavi na dramu ljudske boli, a posebno patnje nevinih, ostavio je neprolazni trag na tijelu uskrslog Krista. Njegove slavne rane su sablazan za vjeru, ali i provjera vjere (usp. *Homilija na kanonizaciji Ivana XXII . i Ivana Pavla II.*, 27. travnja 2014.).

Čak i kad nam je zbog bolesti, samoće i nemoći teško doći do drugih, iskustvo trpljenja može postati povlašteno sredstvo prenošenja milosti i izvor za stjecanje i jačanje *mudrosti srca*. Moguće je stoga shvatiti kako Job, na kraju svog iskustva, može reći Bogu: «Po čuvenju tek poznavah te dosad, ali sada te oči moje vidješe» (42, 5). I osobe uronjene u otajstvo patnje i boli, kada to prihvaćaju uvjeri, i same mogu postati živi svjedoci vjere koja omogućuje prigrliti patnju, premda je čovjek svojim umom ne može potpuno shvatiti.

6. Povjeravam ovaj Svjetski dan bolesnika majčinskoj zaštiti Marije, koja je začela i rodila utjelovljenu Mudrost: Isusa Krista, Gospodina našega.

Marijo, Prijestolje mudrosti, prati svojim majčinskim zagovorom sve bolesnike i one koji skrbe za njih! Daj da u služenju našim blišnjima koji trpe i po samom iskustvu patnje uzmožemo zadobiti i u sebi njegovati istinsku mudrost srca!

Ovu molitvu za sve vas pratim svojim apostolskim blagoslovom.

Iz Vatikana, 3. prosinca 2014., spomen svetog Franje Ksaverskog

FRANJO

POSLANICA ZA NEDJELJU CARITASA

- 14. PROSINCA 2014. -

Obitelj – svjedok zajedništva, vjere, života i ljubavi**1. Obitelj – Crkva u malom**

U brojnim crkvenim dokumentima obitelj se naziva «Crkva u malom» ili «obiteljska crkva». Opća Crkva i «Crkva u malom» prvenstveno su zajednice života i ljubavi. Prevažna je uloga kršćanskih obitelji da prihvate i žive svoju odgovornu, važnu i nezamjenjivu ulogu, da Crkva preko njih živi i oživotvoruje svoje poslanje koje je primila od Krista, a to je zalaganje za ostvarenje Kraljevstva Božjega. U tom smislu Direktorij za obiteljski pastoral Crkve u Hrvatskoj ističe kako je obitelj pozvana svetošću svoje ustanove promicati svekoliki rast i sazrijevanje svakoga svojega člana – po naviještanju Radosne vijesti svakom svom članu, po otvorenosti svakom novom životu, po prinošenju svakodnevne životne zbilje kao žrtve Bogu ugodne te po iskustvu i svjedočanstvu zajedništva - sudjelujući u evangelizaciji svojih članova i cijeloga svijeta.

Isusov poziv: «Pođite po svem svijetu, propovijedajte evanđelje svemu stvorenju», odnosi se na osobit način na svaku kršćansku obitelj u našem, hrvatskom društvu, koje postaje sve više sekularizirano; osobitu važnost pri tome ima navještaj udaljenima od Crkve, onima koji imaju pogrešnu sliku o Bogu i različitim tražiteljima Boga.

Papa Benedikt XVI. ističe kako «nije dan narod, ako želi dati društvu uistinu čovječno lice, ne može zanemariti dragocjenost obitelji, utemeljene na ženidbi». Kršćanska je ženidba posadašnjenje saveza između Krista i Crkve, koji je zapečaćen krvlju Kristova križa, a ponazočuje se i ostvaruje u slavlju Euharistije. Kršćanski supružnici nalaze u Euharistiji izvor, iz kojega ključa, iznutra se oblikuje te trajno oživljava njihov bračni savez. Svetošću svoga života i snagom Kristovih sakramenata posvećuju

jedno drugo i svoju obitelj. Izvorište, vrhunac i središte molitvenog života obitelji jest slavljenje nedjeljnog euharistijskog otajstva. U daru Euharistije kršćanska obitelj nalazi temelj i dušu svoga zajedništva i poslanja.

Ponosimo se, dragi vjernici, pokladom vjere naših predaka i pokažimo da želimo i danas, živeći u slobodnoj i samostalnoj Domovini, biti prepoznatljivi po zajedništvu naših obitelji, u kojima se svakodnevno moli i vjeruje, uči o ljubavi prema Bogu i ljudima. Pokažimo svojim životom da nam je obitelj blago i jamac budućnosti, škola života, škola vrijednosti, koje nas, okrijepljene darom, vjere vode vječnom životu.

2. Obitelj – primjer zajedništva u kojem živi Bog

Hrana kršćanskog obiteljskog života jest molitva, a slavljenje nedjeljnog euharistijskog otajstva trebalo bi biti izvorište, vrhunac i središte molitvenog života svake kršćanske obitelji. Potičem vas stoga i pozivam: dolazite zajedno na nedjeljnu sv. Misu! Obnovite zajedničku obiteljsku molitvu! Izmolite svi zajedno jednom dnevno Ispovijest vjere Hrvata katolika!

Supružnici, svakodnevno obnavljajte zavjet bračne vjernosti! Budite očevi i majke koji djecu nadahnjuju svojim životom. Budite otvoreni za svaki novi život. Naučite svoju djecu moliti i raditi, da izrastu u odgovorne, poštene i vjerne ljude. Ne bojte se križeva koje nam donosi život, ta Isus Krist nam po križu donosi vječno spasenje.

Razgovarajte jedni s drugima. Brinite jedni za druge. Gradite i podržavajte ono što je dobro u nama. Danas, kada su mnoge naše obitelji u krizi – materijalnoj i duhovnoj i moralnoj – kada se ne mogu same nosi-

ti s oskudicom, bolesti, dugovima, pokažimo da mislimo na njih. Pokažimo da nisu sami.

Papa Franjo poziva nas da gradimo kršćanski brak na «kameni ljubavi», da se ne bojimo reći «da, uzimam» zauvijek. To «zauvijek» postaje moguće svakodnevnim povjerenjem Isusu. To «zauvijek» nije samo pitanje trajanja. Brak se ne smatra uspješnim samo zato što traje. Važna je i kvaliteta braka. Ostati zajedno i znati kako voljeti jedan drugoga vječni je izazov s kojim se suočavaju svi kršćanski bračni parovi – to je bila tema Sinode koja je u listopadu održana u Rimu. Sveti Otac poručuje nam: «U molitvi Očenaš kažemo ‘Kruh naš svagdanji daj nam danas’. Bračni parovi moraju naučiti moliti ‘Ljubavi naše daj nam danas’, trebaju naučiti voljeti i brinuti jedno o drugom. Što se više prepuštate Gospodinu» – rekao je papa ove godine na blagdan sv. Valentina - «više ćete ljubavi imati za ‘zauvijek’, bit ćete osnaženi i moći ćete prebroditi svaku poteškoću.»

3. Pomoć obiteljima sudjelovanjem u božićnoj akciji Hrvatskog Caritasa «Spremni za dobro!»

Treća nedjelja došašća već je više godina odlukom hrvatskih biskupa Nedjelja Caritasa. To je prigoda da svojim milodarima podupiremo župni, biskupijski i nacionalni Caritas i pokažemo zajedništvo s našim obiteljima koje trpe razne oskudice. Prikupljenim milodarima pomozimo im ublažiti grubu svakodnevicu. Dajmo svoj prilog: novčani, prema mogućnostima, i ne manje važno - molitveni.

Osim toga, kroz cijelo vrijeme Došašća u svim župama možete pomoći potrebitim obiteljima i sudjelovanjem u ovogodišnjoj akciji «**za 1000 radosti**» Hrvatskog Caritasa koja se odvija pod nazivom «**Sve je moguće!**». Potražite kod vašeg župnika narukvice namijenjene majkama, očevima, bakama i djedovima. Darujte 5 kn, a narukvicu ponesite kući, darujete ju ili je nosite sami, i tako pomozite obiteljima u potrebi. Poruke na narukvicama su: **Rado darujem – Gradim zajedno – Spremno opraštam – Volim vjerno**. Nosite ih ponosno noseći u svijet poruku nade. Snažimo naše kršćanske obitelji voleći vjerno, gradeći zajedno, spremno opraštajući i rado darujući. Pripremajmo se tako već sad uzajamnim pomaganjem za 2. nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji na Trsatu.

Završavam riječima nedavno završene Sinode: «Biskupska sinoda okupljena oko Pape upućuje svoj pozdrav svim obiteljima na svijetu s njihovim radostima, teškoćama i nadama. Posebno osjećam dužnost zahvaliti Gospodinu za velikodušnu vjernost kojom mnoge kršćanske obitelji odgovaraju na svoj poziv i poslanje. Čine to s radošću i vjerom i kada u svome obiteljskom životu naiđu na prepreke, nerazumijevanja i trpljenja. Te obitelji zavrjeđuju uvažavanje, zahvalnost i ohrabrenje čitave Crkve i ove sinode.»

Dragi dobročinitelji, zahvaljujem u ime svih kojima pomažete svojim materijalnim priložima i svojim molitvama te vam svima želim obilje radosti u slavlju božićnoga otajstva!

*† Josip Mrzljak
predsjednik Hrvatskog Caritasa*

ODREDBE BISKUPSKOG ORDINARIJATA

Broj: 57/2015.

Krk, 20. siječnja 2015.

OBVEZE PREMA ORDINARIJATU

1. **Statistiku vjerskog života župe** za 2014. godinu župnici trebaju poslati ovom Ordinarijatu **do konca siječnja o. g.**

2. **Financijski izvještaj** za godinu 2014. treba dostaviti Ordinarijatu **do konca veljače o. g.** Ukoliko neke župe nisu poslale izvještaj za neku od proteklih godina, neka to učine čim prije.

3. **Matice – parice** dostavljaju se ovom Ordinarijatu preko dekanskih ureda. Ti će ih uredi poslati Ordinarijatu **najkasnije do konca ožujka.**

Molimo župnike da budu točni u izvršavanju gornjih obaveza, naročito slanja statistika kako bi i Ordinarijat mogao na vrijeme izvršiti svoje obaveze prema centralnim uređima Svete Stolice.

BISKUP:

✠ Valter, v. r.

Broj: 58/2015.

Krk, 20. siječnja 2015.

DAN ŽIVOTA

–1. VELJAČE 2015.–

U nedjelju 1. veljače obilježavamo zajedno s mnogim drugim narodima Dan života. Toga ću dana u 10 sati slaviti misu u našoj katedrali. Te nedjelje neka se na svim misama progovori o svetosti života i važnosti opredjeljivanja za život. Mogu se uzeti i neke misli iz ovogodišnje poruke za Dan života koju donosimo u ovom Službenom vjesniku.

Toga dana, 1. Veljače, u 16 sati bit će donesena i svijeća nacionalnih susreta hrvatskih katoličkih obitelji, iz svetišta u Mariji Bistrici, gdje se čuva, u riječku katedralu, odakle će u subotu 18. travnja biti u

procesiji (ako to vrijeme dozvoli) donesena na Trsat gdje će se održati Drugi nacionalni susret.

Dolazak svijeće u riječku katedralu bit će popraćen službom svijetla koju će predvoditi riječki nadbiskup s drugim biskupima metropolije. Neka župnici, naročito otoka Krka, preporučite obiteljima dolazak toga dana u 16 sati u riječku katedralu.

BISKUP:

✠ Valter, v. r.

Broj: 59/2015.

Krk, 20. siječnja 2015.

DAN POSVEĆENOG ŽIVOTA

- 2. VELJAČE 2015. -

U ponedjeljak 2. veljače, na blagdan Gospodinova prikazanja u hramu, koji obilježavamo kao Dan posvećenog života, pozivam sve redovnike i redovnice kao i njihove kandidate i kandidatice da zajedničkim duhovnim programom i svetom misnom žrtvom obilježimo taj Dan.

U 17 sati u velikoj donjoj dvorani Biskupskog dvora okupit ćemo se na duhovni nagovor koji će održati o. Dominik Magdalenić, karmelićanin iz Krka. Nakon završenog nagovora i eventualne mogućnosti za sakrament pomirenja u katedrali (svećenici kanonici bit će na raspolaganju za ispovijedi), svećenici redovnici i ostali koncelebranti obući će misno ruho u sakristiji i doći u kriptu gdje će u 18 sati započeti obred blagoslova svijeća i odakle će ophod krenuti prema katedrali, gdje će biti slavlje svete mise. Redovnice će se okupiti u kripti.

Povjerenik za osobe posvećenog života vlč. Zvonimir Badurina Dudić će zajedno s krčkim župnikom voditi brigu da svi redovnici i redovnice dobiju svijeću te da se liturgija odvija dostojanstveno.

Liturgiju predvodi preč. g. Biskup.

Nakon mise svi su prisutni svećenici, redovnici, braća i kandidati te redovnice i njihove kandidatkinje pozvani na domjenak u Biskupski dvor.

Znađem da su sestre redovnice angažirane u župama kod liturgije toga dana. Ipak, ovo je jedinstvena prigoda u godini kada se osobe posvećenog života mogu sve naći zajedno s Biskupom. Zato preporučam da ulogu koju imaju redovnice u nekoj župi iznimno toga dana preuzme netko od vjernika laika.

BISKUP:

✠ Valter, v.r.

Broj: 60/2015.

Krk, 20. siječnja 2015.

TEČAJEVI PRIPRAVE ZA BRAK

Tečaj pripreme za brak za područje **otoka Krka** održat će se kroz osam večeri i to od 2. do 5. te od 9. do 12. ožujka 2015. godine. Tečaj će se odvijati u dvorani Biskupskog dvora u Krku od 19.00 do 20.30 sati.

Za područje **otoka Lošinja** tečaj će se održati početkom veljače, a za područje **otoka Cresca** od nedjelje 1. do subote 7. ožujka.

Za područje **otoka Raba** tečaj će se održati od nedjelje 1. do četvrtka 5. ožujka.

BISKUP:

✠ Valter, v. r.

Broj: 61/2015.

Krk, 20. siječnja 2015.

23. SVJETSKI DAN BOLESNIKA

– 11. VELJAČE 2015. –

Svjetski dan bolesnika tradicionalno se slavi na blagdan Gospe Lurdske 11. veljače.

U rubrici *Dokumenti* donosimo vam prigodnu papinu poruku koja nosi naslov *Sapientia cordis «Bjeh oči slijepcu i bjeh noge bogalju» (Job 29, 15)* koju možete koristiti toga dana na misama za bolesne. Uz ovu misu, ako smatraju uputnim, svećenici mogu podijeliti sakrament bolesničkog pomazanja bolesnima obrazloživši prije toga župnoj zajednici narav i svrhu ovog sakramenta te kome se on podjeljuje.

Ovaj je dan brige za bolesne, kao i cijeli mjesec veljača kada se u našoj biskupiji naglašava briga za umiruće, prigoda da se po župama intenzivnije, pa ako je potrebno i sa Župnim pastoralnim vijećima, promišlja briga za bolesne i umiruće te adekvatna molitvena i sakramentalna skrb kao i drugi vidovi pomoći. Budući da je u našim župama i sve više starijih vjernika, ni briga za njih nikako ne smije izostati.

BISKUP:

✠ Valter, v. r.

Broj: 62/2015.

Krk, 20. siječnja 2015.

MISA I BRIGA ZA UMIRUĆE U VELJAČI

Podsjećamo župnike da tijekom mjeseca veljače slave jednu svetu misu za umiruće. Vrijeme teških bolesti i agonije vrijeme je preispitivanja, često i dubokih kriza, no može biti i milosno vrijeme obraćenja, posvećenja i predanja Gospodinu kako umirućeg tako i članova njegove obitelji. Nerazumijevanje i bježanje od patnje i križa često učini ljude nespremna da se nose sa svojom ili tuđom patnjom.

Budimo uvijek na raspolaganju vjernicima kako bi se što bolje pripremili za smrt ili rastanak od svojih bližnjih. Budimo raspoloživi za duhovne razgovore, sakrament pomirenja i sv. pričesti te bolesničko pomazanje. Ukazujmo uvijek na važnost sakramenata u tim životnim časima.

BISKUP:

✠ Valter, v. r.

Broj: 63/2015.

Krk, 20. siječnja 2015.

KORIZMA

Korizmu često poimamo kao vrijeme odricanja, pokore i posta. Pojasnimo vjernicima značaj i važnost ovog vremena u kojem posvećujemo u koga smo kao kršćani po krštenju ucijepljeni, u kome nam je temelj i izvor svega života. Korizma neka bude vrijeme intenzivne molitve, redovite

pobožnosti križnog puta, prilike za duhovnu obnovu i poticaja vjernicima na sakrament pomirenja i euharistiju. Uz prije navedeno, odricanje neka urodi i konkretnim činom solidarnosti. Mnogi su, i u našim sredinama, potrebni naše pomoći i sebedarja.

Kroz korizmu ćemo se u župama pripremati i za predstojeći nacionalni susret obitelji. Intenzivirajmo stoga rad s obiteljima i potičimo obiteljsku molitvu i angažman.

Korizmenu poruku pape Franje još nemamo ali ćemo vam je odmah po primitku dostaviti.

Korizma započinje Čistom srijedom – Pepelnicom, 18. veljače o. g. O pepeljenju smo potanje govorili i dali upute u *Službenom vjesniku* br. 1/2008., str. 11, pa se braća

svećenici upućuju da o tamo rečenom vode računa.

Na Čistu srijedu i Veliki petak obvezni su post i nemrs: post za sve punoljetne vjernike do započete šezdesete godine života, a nemrs za sve one koji su navršili četrnaestu godinu života. Nemrs treba obdržavati u sve korizmene petke, dok se u drugo vrijeme kroz godinu može zamijeniti nekim drugim pokorničkim djelom. Dobro je na to uvijek iznova podsjećati i podučavati naše vjernike.

BISKUP:

✠ Valter, v. r.

Broj: 64/2015.

Krk, 20. siječnja 2015.

PASTIRSKI POHOD ŽUPA OTOKA RABA

Počevši od zadnjeg tjedna u mjesecu veljači obavit će se pastirski pohod župa otoka Raba prema sljedećem rasporedu:

Barbat i Kampor: nedjelja 1. ožujka.

Banjol i Mundanije: nedjelja 8. ožujka.

Supetarska Draga i Lopar: nedjelja 15. ožujka.

Rab: u tjednu između 15. i 21. ožujka, a zaključno slavlje sa svetom potvrdom na Bijelu nedjelju 12. travnja.

Pastirski pohod u spomenutim župama počinje u tjednu prije gore naznačenog datuma, a u nedjelju je završno slavlje sa sve-

tom potvrdom. Župnici će se dogovoriti s biskupom o točnom rasporedu pohoda.

Pisani program potrebno je poslati Ordinarijatu u dva primjerka mjesec dana prije početka pohoda, a Izvještaj, također u dva primjerka, najkasnije petnaest dana prije pohoda.

Župnici će u pripremi vjernika na pohod voditi računa o napomenama koje je biskup dao na susretu s njima 12. siječnja 2015.

BISKUP:

✠ Valter, v. r.

Broj: 65/2015.

Krk, 20. siječnja 2015.

GODIŠNJICA SMRTI BISKUPA KARMELA ZAZINOVIĆA

– 5. OŽUJKA 2015. –

Na godišnjicu smrti biskupa Karmela Zazinovića u katedrali će se slaviti sveta misa za pokoj njegove duše. Ukoliko Biskup bude toga dana zauzet pastirskim pohodom na otoku Rabu, ovu će misu, u suslavlju sa

kanonicima i svećenicima grada Krka, slaviti prepozit preč. Franjo Velčić.

BISKUP:

✠ Valter, v. r.

Broj: 66/2015.

Krk, 20. siječnja 2015.

MISA ZA POKOJNE BISKUPE, SVEĆENIKE I REDOVNIKE

Pozivajući se na odredbu broj: 49/2014. od 20. siječnja 2014. podsjećam da svaki župnik i upravitelj župe u ponedjeljak poslije četvrte nedjelje korizme slavi jednu svetu misu na sljedeću nakanu:

za pokojne svećenike koji su službovali u toj župi (tim župama) i za pokojne

biskupe, svećenike, redovnike i redovnice rodom iz te župe (tih župa).

Stipendij ove mise uzima se iz milostinje četvrte korizmene nedjelje kao i za sve mise za duše u tom tjednu.

BISKUP:

✠ Valter, v. r.

Broj: 67/2015.

Krk, 20. siječnja 2015.

OBLJETNICA REĐENJA BISKUPA VALTERA ŽUPANA

–15. OŽUJKA 2015.–

U nedjelju, 15. ožujka 2015. spominjemo sedamnaestu obljetnicu biskupskog ređenja našega dijecezanskog biskupa, mons. Valtera Župana.

Potičemo Vas da u svim misama s vjericima toga dana posebnim zazivom u molitvi vjernika spomenemo svoga biskupa da ga i nadalje Bog uzdrži u njegovom radu i

skrbi za povjereni mu Božji narod Krčke biskupije.

Izrazimo na taj način zajedništvo s našim o. Biskupom kao i zahvalnost Bogu za sve što preko njega čini za našu biskupijsku zajednicu i šire.

KANCELAR:

Franjo Velčić

Broj: 68/2015.

Krk, 20. siječnja 2015.

PLENARNI PREDUSKRSNI SVEĆENIČKI SASTANAK

– 18. OŽUJKA 2015. –

Obavještavaju se dijecezanski svećenici i redovnici da će se preduskrsni svećenički sastanak održati u srijedu 18. ožujka 2015. u Biskupskom dvoru u Krku. U uobičajeni termin sastanka, srijedu prije Maslinske nedjelje, ove godine slavimo svetkovinu Blagovijesti pa će se sastanak održati tjedan dana ranije.

Dnevni red i ostale detalje o tom susretu javit ćemo naknadno. Mole se svećenici i redovnici da ga već sada ubilježe u svoje kalendare i rezerviraju ovaj termin.

BISKUP:

✠ Valter, v. r.

OTPUŠTANJE CENZURE ZBOG POBAČAJA

Tko nešto poduzme radi pobačaja upada, ako dođe do učinka, u izopćenje unaprijed izrečeno (kan. 1398).

Prema općim kanonskim normama u izopćenje upadaju one katoličke osobe koje su svjesno i slobodno, fizički ili moralno, sudjelovale u zločinu učinkovitog pobačaja.

Redovitom vlašću mogu otpustiti tu cenzuru: ordinarij (tj. dijecezanski biskup, generalni i biskupski vikar, viši redovnički poglavari) u sakramentu ispovijedi i izvan nje; a samo u sakramentu ispovijedi: svaki biskup i kanonik pokorničar (usp. kann. 1355, § 1; 508, § 1).

Da bi vjernici u našoj biskupiji mogli lakše dobiti otpuštenje cenzure zbog pobačaja i nakon toga odrješenje od grijeha, ovime u smislu kan. 137, § 1 delegiram do opoziva za otpuštenje te cenzure u sakramentu ispovijedi sljedeće prezbitere:

- a) sve dekane i župnika u Novalji;
- b) gvardijane samostana oo. Franjevacu u Krku, Košljunu, Glavotoku, Portu

i Cresu te priora o. Karmelićana u Krku;

- c) sve ispovjednike u korizmeno i vazmeno vrijeme, u došašću i u božićno vrijeme, za Veliku Gospu i Sve Svete;
- d) sve ispovjednike za vrijeme duhovnih vježbi i obnova, duhovnih seminara i misija.

Svi ispovjednici trebaju imati u vidu i mogućnost otpuštenja cenzure u tzv. «urgentnom slučaju»: kad je naime skrušenom pokorniku «teško ostati u stanju teškoga grijeha za vrijeme potrebno da o tome odluči mjerodavni poglavar» (kan. 1357, § 1). Način postupanja u takvom slučaju određen je u kan. 1357, § 2 te ga ispovjednici trebaju obdržavati.

Neka ispovjednici osim toga ne propuste na primjeren način predočiti pokornicima ozbiljnost i težinu počinjenog zla i neka im prema njihovim prilikama nalože ozbiljnu i spasonosnu pokoru.

BISKUP:
✠ Valter, v.

IZ KATEHETSKOG UREDA

BISKUPIJSKA ZAVRŠNICA VJERONAUČNE OLIMPIJADE

U organizaciji Katehetskog ureda Krčke biskupije održat će se 19. veljače u Krku biskupijska/županijska završnica Vjeronaučne olimpijade za učenike osnovnih i srednjih škola. Pobjednici će zastupati našu biskupiju

na završnom nacionalnom natjecanju koje će se održati od 8. do 10. travnja 2015. u Krku.

Mr. Anton Peranić, predstojnik

DUHOVNA OBNOVA ZA ODGOJITELJICE U VJERI
I VJEROUČITELJE LAIKE I ČASNE SESTRE

U organizaciji Katehetskog ureda Krčke biskupije, održat će se od petka 13. veljače do nedjelje 15. veljače o. g. u biskupijskom pastoralnom centru «Betanija» u Čunskom duhovna obnova za odgojiteljice u vjeri i vjeroučitelje laike i časne sestre naše bi-

skupije. Voditelj duhovne obnove bit će naš svećenik dr. Božidar Mrakovčić, profesor na Teologiji u Rijeci.

Mr. Anton Peranić, predstojnik

IZ POVJERENSTVA ZA PASTORAL DUHOVNIH ZVANJA

NAJAVA DUHOVNIH OBNOVA

Povjerenstvo za pastoral duhovnih zvanja ponovo planira duhovne obnove za djevojke koje polaze 7. i 8. razred osnovne škole i srednju školu, te za mladiće koji polaze srednju školu.

Duhovne obnove će se održati u Domu za duhovne susrete «Betanija» u Ćunskom, na otoku Lošinju. Pozvani su svi mladići i djevojke koji pokazuju želju za rast u vjeri i produblјivanje odnosa s Bogom.

Nije cilj ovih susreta okupiti što veći broj sudionika, već ponuditi duhovni sadržaj onima koji su uistinu zainteresirani.

Ova obavijest služi radi lakšeg planiranja pastoralnih obaveza u narednom razdoblju korizme. Na župne urede Povjerenstvo za pastoral duhovnih zvanja će poslati dopis sa svim pojedinostima.

Datumi susreta:

- Od 20. do 22. veljače 2015. za djevojke srednje škole.
- od 6. do 8. ožujka 2015. za mladiće srednje škole.
- Od 20. do 22. ožujka 2015. za djevojke 7. i 8. razreda.

Susreti počinju petkom u 20 sati, te završava nedjeljom sa ručkom u 13.00.

Potrebno je da sudionici ponesu osnovne stvari koje su potrebne za trodnevni boravak izvan roditeljske kuće, te sportsku opremu (tenisice i trenirku) radi mogućeg odlaska u prirodu.

Troškovi susreta su 100 kuna po osobi, koje može u cijelosti platiti župa ili podijeliti troškove da u njima sudjeluje župa i sudionici susreta. Plaća se Biskupskom ordinarijatu preko mjesečnih obračuna župe.

Na Župe spada organizacija i trošak prijevoza.

Mr. Luka Paljević, povjerenik

DIJECEZANSKA KRONIKA I OBAVIJESTI

O. BISKUP JE:

Prosinac 2014.

11. u Dubašnici imao sastanak sa svećenicima Omišaljškog dekanata nakon obavljenog pastirskog pohoda. Bili su prisutni i drugi svećenici otoka Krka;
14. na obljetnicu smrti biskupa Mahnića slavio koncelebriranu svetu misu u katedrali;
15. posjetio Svećenički dom u Krku;
16. predsjedao na Trsatu sastanku operativnog odbora za pripremu Drugog nacionalnog susreta hrvatskih katoličkih obitelji;
18. u katedrali slavio misu zornicu;
22. priredio božićno primanje;
25. slavio u katedrali svečanu misu polnoćku sa službom čitanja;
 - slavio danju misu božićne svetkovine i navečer pjevanu Večernju;
26. slavio misu u Domu umirovljenika u Krku i posjetio štíćenike;
 - uvečer sudjelovao na svečanom božićnom koncertu u krčkoj katedrali i tom prigodom mi je uručena nagrada za promicanje obiteljskih vrijednosti;
28. na blagdan Svete Obitelji misio u katedrali, a poslije svečane mise primio u biskupskom dvoru predstavnike biskupijskog Pokreta za život;
31. slavio u katedrali misu zahvalnicu na kraju građanske godine.

Siječanj 2015.

1. u katedrali misio svečanu misu na svetkovinu Marije Bogorodice po nakani «por familia et iuventute».
6. misio u katedrali svečanu misu za vrijeme koje se u ime Krčke biskupije oprostio od Milosrdnih sestara sv. Križa koje nakon 49 godina napuštaju službu u Biskupskom dvoru u Krku;
7. održao katehezu katekumenima;
8. primio svećenike Milivoja Guszaka i Marijana Kosića;
9. otputovale iz Krka sestre križarice i došle na službu u Biskupski dvor 4 sestre Euharistijske zajednice službenica Srca Isusova i Marijina;
11. u Oazi održao susret sa svim obiteljskim zajednicama župe Krk;
12. u Rabu održao susret sa svećenicima otoka Raba u vezi predstojećeg pastirskog pohoda;
 - obavio kratki posjet sestrama Benediktinkama i samostanu svetog Antuna opata (ss. Euh. zajednice službenica S. I. i M.);
 - za vrijeme liturgije u kriпти sv. Kvirina u 18 sati primio je među katekumene ovogodišnje kandidate za primanje sakramenata kršćanske inicijacije;
18. u Otočcu održao predavanje okupljenim obiteljima i slavio svetu misu;
19. bio u Zagrebu na sprovodu p. Juri Bosančiću S.J., prvom predstojniku Ureda HBK za obitelj i zapaženom djelatniku obiteljskog pastorala.

55. TEOLOŠKO-PASTORALNI TJEDAN

- ZAGREB, 27. DO 29. SIJEČNJA 2015. -

Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Zagrebu organizira od 27. do 29. siječnja 2015. 55. Teološko – pastoralni tjedan na temu: *Brak i obitelj u proturječju sa suvremenim društvom*. Mjesto održavanja

je Međubiskupijsko sjemenište u Zagrebu, Voćarska 106, Šalata.

Preporučamo svećenicima, redovnicima i redovnicama sudjelovanje na ovom Tjednu

NAJAVA BISKUPIJSKOG SUSRETA MLADIH

- DOBRINJ, 14. OŽUJKA 2015. -

Obavještavaju se župnici i vjeroučitelji/ce da će se ovogodišnji Biskupijski susret mladih održati u župi Dobrinj u subotu 14. ožujka. Detaljni program susreta kao i sve

organizacijske obavijesti dobiti ćete od Povjerenstva za mlade. Molimo da informirate mlade o ovom događaju.

ĐAKONSKO REĐENJE FILIPA ŠABALJE I FRANKA MARKULIĆA

- DUBAŠNICA, 8. PROSINCA 2014. -

Na blagdan Bezgrešnog začeca Blažene Djevice Marije, 8. prosinca, u župnoj crkvi sv. Apolinara u Dubašnici-Malinskoj krčki biskup mons. Valter Župan zaredio je za đakone Filipa Šabalju i Franka Markulića. Ministranti, bogoslovi, četrdesetak svećenika, kandidati za đakonat i o. biskup u svečanoj su procesiji ušli u dubašljansku župnu crkvu ispunjenu domaćim vjernicima koji su došli podržati svog sužupljanina Filipa, kao i hodočasnici s otoka Raba odakle je Franko.

Na početku je sve okupljene pozdravio mjesni župnik Marin Dašek, a obred ređenja i pojedine njegove dijelove prethodno je objasnio bogoslov Anton Budinić. Podsjetio je da je đakonat služba koja prethodi svećeničkom ređenju i da se podjeljuje biskupovim polaganjem ruku i posvetnom molitvom. Služba đakonata je služba služenja u Crkvi, te đakon sakramentalnom milošću služi Božjem narodu u službi liturgije, riječi i ljubavi, u zajedništvu s biskupom i njegovim

prezbiterijem. To znači da je zadaća đakona da posluži u svetom slavlju, navješćuje evanđelje i tumači ga u homiliji i kateheza-ma, može podjeljivati sakrament krštenja, dijeliti pričest, prisustvovati ženidbi u ime Crkve, nositi popudbinu umirućima, te presjedati obredu sprovoda. Ređenje nas uvijek uvodi u otajstvo Božjeg plana s ljudima i podsjeća na Isusove riječi: Ne izabraste vi mene, nego sam ja vas sebi izabrao i odredio da idete i rod donosite, rekao je Budinić.

Nakon evanđelja je generalni vikar mons. dr. Slavko Zec biskupu potvrdio da su kandidati za ređenje dostojni primiti red đakonata.

U propovijedi je biskup Župan obrazložio misna čitanja naglasivši da svaki čovjek u svom srcu čuje Božji poziv «Adame, čovječe, gdje si?» kad se prepusti nepravdi, izdaji ili zloći. «Sve je to posljedica odluke da Bogu ne dajemo nikakvu važnost,

posljedica grijeha. Tu se kidaju svi odnosi. Nakon Božjeg upita Adam krivi Evu, Eva krivi zmiju, svi su krivi, ali svatko prebacuje krivnju na drugoga. To je situacija prokletstva», rekao je biskup Župan i prisjetio se riječi velikog milanskog kardinala Martinija koji je jednom prilikom izjavio da je današnji čovjek proketo nezadovoljan sam sa sobom. «Kada slušamo kako od vrha do najmanjeg čovjeka u svim strukturama ima baš svega, tada se imamo pravo pitati nismo li mi u tom stanju prokletstva i nezadovoljstva? Mi smo pozvani na dijalog, na ljubavni odnos s Bogom, ali od tog događaja u zemaljskom raju ima u nama nešto mračno, buntovno, što nas navodi da odbacimo to prijateljevanje s Bogom. Mi nestajemo, tvrdimo da imamo pravo na nestajanje, na ubijanje, na smrt, imamo pravo na rastave», rekao je biskup Župan i obrazložio zašto je na tako lijepi blagdan Bezgrešne, povodom tako radosnog događaja za cijelu biskupiju kao što je đakonsko ređenje, započeo s tako mračnim mislima: «Zato što tako ne mora biti! Mi smo se nažalost za to opredijelili, ali tako ne mora biti. Drugo nam čitanje iz Pavlovog pisma Efežanima crta veličanstvenu sliku – Bog nas je blagoslovio svakim blagoslovom! Zar je potrebno da se tako nisko spuštamo kad nam je dan poziv u nebesima, u Kristu? Pavao Efežanima prikazuje čovjeka koji je potpuno drugačiji od prestrašenog čovjeka iz Knjige Postanka. To je blagoslovljen čovjek, dapače pun blagoslova, potpuno promijenjen!»

Na kraju svoje propovijedi biskup Župan se obratio ređenima: «Dragi ređeni-

ci, đakonat vam daje službu naviještanja Božje riječi, Božjeg plana spasenja. Neumorno proglašujte ovu Božju viziju. Nemojte to činiti samo ispraznim riječima, svjedočite svojim stavom, svojim životom. Budite propovjednici, ali nadasve budite svjedoci onoga što ćete govoriti i naviještati. Slabi ste ljudi kao i svi mi, griješni, ali Božje je milosrđe tu zato da vam pomogne, da vam oprašta. Molite, budite duhovni ljudi i svjedočite svojim životom. Budite poput Isusa milosrdni sa svakim, neumoljivi protiv zla. Spremajte propovijedi koje moraju biti kristalno jasne i ne gledajte hoćete li kome ugoditi ili nećete. Kristu Bogu i istini ugađajte!»

Kandidati za đakonat odluku da će dostojno vršiti svoju novu službu javno su potvrdili pred vjerničkom zajednicom te obećali svom biskupu i njegovim nasljednicima poštovanje i poslušnost. Polaganjem biskupovih ruku i molitvom ređenja primili su red đakonata nakon čega su uz pomoć svojih župnika Marina Dašeka i Ivana Katunara stavili štolu i obukli dalmatiku. Odjeveni u đakonsko ruho primili su od biskupa evanđelistar i izmijenili s njim cjelov mira čime je zaključen obred ređenja i misa je nastavljena uobičajenim redom.

Na kraju euharistijskog slavlja novim đakonima Krčke biskupije i biskupu Županu u ime svih župljana čestitala je s. Monika Ikić te su im predani buketi cvijeća, a druženje i čašćenje nastavilo se i nakon mise na prostoru oko crkve.

Walter Salković

OBILJEŽENI DANI SLUGE BOŽJEGA BISKUPA ANTUNA MAHNIĆA

- 13. I 14. PROSINCA 2014. -

Postulatura sluge Božjega biskupa Antuna Mahnića odlučila je obilježiti ovogodišnju 94. obljetnicu smrti sluge Božjega dvo-dnevnim programom pod geslom: *Misli s Kristom – Budi sjedinjen s Kristom – Djeluj*

s Kristom. Riječi su to sluge Božjega koji je preminuo u Zagrebu na glasu svetosti 14. prosinca 1920. Krčka se biskupija već dugi niz godina na dan njegova preminuća spominje sluge Božjega, svojega pastira. Ovo-

godišnja proslava događa se godinu dana od kada je Krčka biskupija otvorila biskupijski postupak za njegovo proglašenje blaženim i svetim.

Duhovna obnova za mlade u Vrhu, 13. prosinca

Budući da se dan smrti sluga Božjega ove godine poklapa s Nedjeljom Caritasa, obilježavanje je započelo dan ranije, u subotu 13. prosinca, duhovnom obnovom za mlade koju je u župi Vrh predvodio vlč. Velimir Martinović, povjerenik za pastoral mladih riječke nadbiskupije. Okupilo se 40-ak mladih iz župa otoka Krka i župe Cres. Vlč. Velimir progovorio je mladima o vizijama i mislima sluga Božjega u kojima poziva mlade na razvijanje međusobnog jedinstva u slozi i aktivnom zauzimanju za Crkvu te djelovanju u povezanosti unutar iste koja je naša zajednička Majka. Da bi mladi vjernik to mogao postići, ističe vlč. Martinović, potrebno je da raste u ljubavi prema Bogu, bližnjemu i samome sebi. Prepoznajući Boga kao milosnog oca koji ljubeći želi dobro svakoj osobi, moći će razvijati djelotvornu ljubav prema bližnjima. Cijeneći sebe i svoje talente podarene od Boga, ne prepuštajući se nametnutim idejama o čovjeku kakav bi trebao biti a koje dolaze iz medija, mlada će osoba biti oslobođena svake zapreke da bude slobodna, da ljubi i da djeluje, kazao je vlč. Martinović. Upravo je ta otvorenost Bogu i ljubav prema Njemu i prema čovjeka bila snaga djelovanja biskupa Mahnića. A ta snaga je bila toliko jaka da je svojim životom bio magnet koji je privlačio tolike mlade da se usmjere prema Bogu. Nakon ovog izlaganja uslijedile su radionice u kojima su mladi zajedno razmišljali o sebi samima pred Bogom i njegovim zapovijedima ljubavi.

Drugi dio duhovne obnove činilo je pokorničko bogoslužje te pojedinačna ispovijed nakon koje je uslijedila sveta misa koju je predvodio mons. Ivan Milovčić, župnik Vrha i ravnatelj biskupijskog Caritasa. U

propovijedi je mons. Milovčić istaknuo primjere svete Lucije, čiji se spomen obilježavao, te sluga Božjega kao onih koji su, svatko u svoje vrijeme, svojim životom bili putokaz kako služiti Bogu u braći ljudima.

Naš bi pogled na ljude, situacije i stvarnost oko nas, istaknuo je mons. Milovčić, trebao biti poput Božjega, da znamo prepoznati bližnjega u potrebi, biti uvijek otvoreni za Ljubav i u ime Ljubavi djelovati. O tome nam svjedoči i Mahnićeva socijalna osjetljivost te karitativna zauzetost. Duhovna obnova završila je druženjem u župnoj dvorani.

Misno slavlje u krčkoj katedrali, 14. prosinca

Misno slavlje u krčkoj katedrali u nedjelju 14. prosinca, o 94. obljetnici smrti sluga Božjega Antuna Mahnića, predvodio je krčki biskup mons. Valter Župan. Koncelebrirala su osmorica krčkih svećenika te postulator kauze vlč. Saša Ilijić. Ceremonijar je bio đakon vlč. Filip Šabalja, a evanđelje je navijestio đakon vlč. Franko Markulić.

Krčki je biskup u svojoj homiliji istaknuo kako je cijelo Došašće obilježeno pozivom na radost, no i to kako je takav poziv teško prihvatljiv tolikima koji se nalaze u teškim životnim situacijama, siromaštvu, bijedi i žalosti. Također, čovjek koji je ispunjen žalošću i patnjom teško suosjeća s drugima, često se zatvara u svoju nesreću i ne misli na sreću drugih. Biskup Mahnić svojim je životom ostavio divno svjedočanstvo. Iako je mnogo trpio što zbog bolesti što zbog nerazumijevanja okoline, ipak ga je karakterizirala unutarnja sređenost, mir, otvorenost za druge i briga za druge do te mjere da je u njima budio i jačao radost života. Posebno se isticala njegova briga za mlade, đake i studente. Sličnu unutarnju snagu koja nadilazi trpljenje svjedoče nam i mnogi bolesnici koji usprkos velikoj patnji uspijevaju druge snažiti i hrabriti. Tako djelovati može samo onaj kome Gospodin stanuje u srcu. Poziv je to svima nama da se ne samo sažalimo nad drugima već da konkretnom zauzetošću i

pomoći pokažemo plodove Boga koji prebiva u našim dušama. Biskup je pohvalio djelovanje Caritasu koji bez razlike pomaže potrebnima i izvan prostora biskupije pa i Domovine.

Na kraju mise krčki je župnik pojasnio preimenovanje fonda pri Caritasu Biskupije

Krk za pomoć učenicima i studentima kojima je potrebno u *Fond sluge Božjega biskupa Antuna Mahnića*. Nakon misnog slavlja o. Biskup predvodio je molitvu na grobu biskupa Mahnića.

*Mr. Saša Ilijić
Irena Žužić*

MLADI KRČKE BISKUPIJE NA HODOČAŠĆU POVJERENJA NA ZEMLJI U PRAGU

Od 28. prosinca 2014. do 2. siječnja 2015. u Pragu se održalo Hodočašće povjerenja na Zemlji u organizaciji braće iz Tazzea. Krčka biskupija i ove je godine sudjelovala na hodočašću. Pedesetak mladih sa pet otoka pošlo je na susret u pratnji povjerenika za mlade vlč. Saše Ilijića i bogoslova Antona Budinića. Cilj susreta bio je dočekati Novu godinu u duhu ekumenizma i molitve.

Zbog vremenskih neprilika krenulo se dan kasnije od predviđenog. Namjerno se čekalo do zadnjeg trenutka da se vrijeme stabilizira kako bi mogli sudjelovati mladi sa svih otoka.

Smještaji su bili različiti, od obitelji do dvorana. Iako podijeljeni u nekoliko župa Praga, i unatoč snijegu, grupa se je svakog dana sastajala na zajedničko razgledavanje i molitvu u vidu što boljeg međuotočkog upoznavanja mladih. Dan je započinjao molitvom u župi nakon koje je organizirao svoje vrijeme. Razgledavalo se: Karlov most, Trg Staromestske namesti, Hradčany i gradske tornjeve. Dan je završavao zajedničkim molitvama na velesajmu Letňany ili u nekoj od crkava u gradu. Na molitvi koja je bila na Silvestrovo okupio se veliki broj mladih u želji da se u ozračju molitve i pjesme pripreme za nadolazeću godinu. U posljednjim trenucima molitve braća iz Tazzea objavili su mjesto održavanja idućeg

susreta, a to će biti: Valencija na obali Španjolske. Nakon molitve svatko je otišao u svoju župu gdje smo u 23 sata započeli novogodišnje bdijenje dočekavši Novu godinu u zajedništvu s Bogom i jedni s drugima. Nakon bdijenja svako je u svojoj župi prisustvovao na Festivalu naroda u kojem je svaka zemlja predstavila svoj identitet, kulturu i vjeru.

Na Novu godinu u vidu regionalnog susreta kojem su prisustvovali svi mladi hodočasnici iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine slavila se euharistija koju je predvodio sisački biskup mons. Vlado Košić. Sutradan, 2. siječnja, oko podne, napustili smo Prag i krenuli prema Beču gdje su mladi proveli poslijepodne i iduće jutro. Bila je to prigoda da se posjeti dvorac Schönbrunn, augustinsku crkvu, katedralu Sv. Stjepana i kriptu kapucinske crkve gdje su pokopani habsburški vladari.

Na povratku prema Hrvatskoj zaustavili smo se Sloveniji, u župi Dob kod Domžala, gdje smo zajedno sa župljanima slavili svetu misu koju su djelom animirali mladi. Župnik vlč. Jure Ferlež, aludirajući na rad sluge Božjega Antuna Mahnića, pohvalio je svaki trud oko izgradnje odnosa mladih vjernika Hrvatske i Slovenije. Povratak u Krk bio je u večernjim satima.

Mr. Saša Ilijić

OPROŠTAJ OD MILOSRDNIH SESTARA SV. KRIŽA U KRKU

– KRK, 6. SIJEČNJA 2015. –

Na svetkovinu Bogojavljenja, 6. siječnja, krčki biskup Valter Župan u koncelebraciji desetorice svećenika predvodio je svečano misno slavlje u krčkoj katedrali. U homiliji istaknuo je važnost redovitog sudjelovanja na misi i aktivnog slušanja i razmatranja Božje riječi za svakog vjernika i njegov rast u spoznavanju sebe i života u Bogu. Istina o Bogu, a time i istina o našem životu, otkriva nam se postupno i samo s našom suradnjom. Nažalost, kod ljudi danas primjećujemo sve više nerazumijevanja sakramenata, crkvenog učenja i prakse, a odraz je to upravo nepoznavanja Božje riječi i neznanja koje čovjek, zanemarujući sakramentalni život i aktivni susret s Božjom riječju, dopušta na vlastitu štetu. «Ispitivati se pred istinom Božje riječi i dopustiti da nas ona izgrađuje, stalna je zadaća vjernika», ističe krčki biskup.

To misno slavlje bilo je ujedno i oproštaj s milosrdnim sestrama svetog Križa i zahvala za njihovo dugogodišnje i predano služenje u Biskupskom dvoru i župi Krk. Naime, milosrdne sestre sv. Križa u Biskupskom dvoru stigle su 2. studenoga 1966. na poziv tadašnjeg krčkog biskupa Karmela Zazinovića. Od tada su vodile domaćinstvo u Biskupskom dvoru, u katedrali obnašale službu orguljašice i sakristanke, a nekoliko

posljednjih godina bile su na pomoći u Svećeničkom domu sv. Josipa u Krku. U tih gotovo pola stoljeća službe izmijenilo se u Krku 30-tak sestara. Nažalost, zbog manjeg broja sestara te njihove starije životne dobi, iz provincijske uprave stigla je odluka o njihovu povlačenju.

Zahvalu sestrama u ime župe Krk i krčkoga katedralnog zbora izrekla je vjereoučiteljica Mirjana Žužić. Istaknula je kako su sestre s puno ljubavi približile crkvu djeci te zbor mnogo naučile o pjevanju, sviranju, dirigiranju. Istaknula je i trud koji su sestre uložile u kićenje i uređivanje katedrale te pripremu raznih proslava, susreta...

Riječi zahvale sestrama zatim je uputio i krčki biskup. Zahvalio im je posebno za njihovu požrtvovnost i predanost službi u Biskupskom dvoru. Četiri sestre koje se trenutačno nalaze u Krku primile su zatim bukete cvijeća i plaketu s likom biskupa Mahnića. Biskup je sestrama poželio da im sluga Božji biskup Antun Mahnić, čije je geslo «U križu je spas», uvijek bude zagovornikom. Zbor je zatim otpjevao «In cruce salus» sluge Božjega Ivana Perana. Za izrečene riječi, kao i suradnju i zajedništvo, u ime sestara zahvalila je s. Dominika Zec.

Irena Žužić

IN MEMORIAM

FRA PETAR RUNJE

(1938 – 2014.)

Dana 16. prosinca 2014., nakon duge bolesti, okrjepljen sakramentima vjere, preminuo je fra Petar Runje, član Provincije franjevaca trećoredaca glagoljaša i Samostana sv. Franje u Krku, u 77. godini života, 60. godini redovništva i 51. godini svećeništva. Sprovodni obredi započet će u četvrtak 18. prosinca u 14 sati u samostanskoj crkvi sv. Franje u Krku, u kojoj će se slaviti sveta misa zadušnica. Nakon euharistije slijedi ukop na groblju uz Samostan sv. Marije na Glavotoku, na otoku Krku.

Fra Petar Runje rođen je 9. svibnja 1938. u brojnoj obitelji u Karakašici kraj Sinja. Niže odnosno više razrede gimnazije polazio je u Sinju, Zadru, Splitu i Zagrebu. Diplomirao je 1965. g. na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu. Nakon kratkog rada u provincijskom sjemeništu u Zadru bio je jednu godinu upravitelj župe u Bibinjama a zatim 1968.-1970. kapelan u hrvatskoj župi sv. Nikole u Pittsburgu (SAD). Nakon kratkog boravka u Washingtonu prelazi 1971. u Brooklyn (New York) gdje organizira pastoralni rad s hrvatskim iseljenicima. Poslije povratka u domovinu 1976. g. obavlja službe tajnika i ekonoma Provincije a zatim službu gvardijana u Samostanu sv. Mihovila u Zadru te, kasnije, i dužnost učitelja novaka u istoj kući. Od 1989. do 1995. je generalni vijećnik u upravi Reda u Rimu. U to vrijeme, prema svojim mogućnostima, širi istinu o ratu u Hrvatskoj i organizira humanitarnu pomoć za Hrvatsku i Bosnu i Hercegovinu.

U to je vrijeme, 1992., i magistrirao iz povijesti, na Filozofskom fakultetu u Zadru, s temom «O knjigama glagoljaša u Zadarskoj nadbiskupiji koncem 14. i u 15. stoljeću».

Vrativši se iz Italije kratko je boravio u Krku, a zatim je tijekom dvanaest godina bio gvardijan samostana franjevaca trećoredaca u Ogulinu. Od 2009. godine živio je i djelovao u Krku.

Njegov je istraživački rad urodio objavljivanjem dvanaest knjiga: Prema izvorima (1990.), O knjigama hrvatskih glagoljaša (1998.), Pokornički pokret i franjevci trećoredci glagoljaši (2001.), Tragom stare ličke povijesti (2001.), Školovanje glagoljaša (2003.), Glavotok. Svetište Majke Božje (2005.), Glagoljica u Zadarskoj nadbiskupiji u srednjem vijeku (2005.), Tragom stare ličke povijesti (prošireno izdanje, 2007.), Franjevci trećoredci glagoljaši u Ogulinu (2007.), Duhovni život na zadarskim otocima u kasnom srednjem vijeku (2008.), Branka Perković (2010.) i Prema izvorima II. (2012.). Objavio je više od stotinu radova u zbornicima i časopisima. Svojim je djelovanjem dao velik prinos poznavanju srednjovjekovnog franjevaštva i glagoljaštva na hrvatskim prostorima, posebno boljem poznavanju povijesti Provincije franjevaca trećoredaca glagoljaša.

(preuzeto sa www.ika.hr)

Izdaje:	BISKUPIJA KRK, Biskupa Antuna Mahnića 18, HR-51500 KRK tel. 051/221-018; fax. 051/221-483; e-mail: ordinarijat@biskupijakrk.hr
Odgovara:	mons. Valter Župan, biskup
Uredila:	I. Žužić

SLUŽBENI VJESNIK 1/2015.

DOKUMENTI	1
Poruka za XX. Dan života (1. veljače 2015.)	1
Poruka pape Franje za XLVII. Svjetski dan mira (1. siječnja 2015.)	2
Poruka pape Franje u povodu 23. Svjetskog dana bolesnika (11. veljače 2015.).....	8
Poslanica za Nedjelju Caritasa (14. prosinca 2014.)	10
ODREDBE BISKUPSKOG ORDINARIJATA.....	12
Obveze prema Ordinarijatu.....	12
Dan života (1. veljače 2015.)	12
Dan posvećenog života (2. veljače 2015.)	13
Tečajevi priprave za brak.....	13
23. Svjetski dan bolesnika (11. veljače 2015.)	14
Misa i briga za umiruće u veljači	14
Korizma	14
Pastirski pohod župa otoka Rab	15
Godišnjica smrti biskupa Karmela Zazinovića (5. ožujka 2015.).....	15
Misa za pokojne biskupe, svećenike i redovnike	16
Obljetnica ređenja biskupa Valtera Župana (15. ožujka 2015.)	16
Plenarni preduskrsni svećenički sastanak (18. ožujka 2015.)	16
Otpuštanje cenzure zbog pobačaja	17
IZ KATEHETSKOG UREDA	18
Biskupijska završnica Vjeronaučne olimpijade	18
Duhovna obnova za odgojiteljice u vjeri i vjeroučitelje laike i časne sestre	18
IZ POVJERENSTVA ZA PASTORAL DUHOVNIH ZVANJA	19
Najava duhovnih obnova	19
DIJECEZANSKA KRONIKA I OBAVIJESTI	20
O. Biskup	20
55. Teološko-pastoralni tjedan (Zagreb, 27. do 29. siječnja 2015.)	21
Najava Biskupijskog susreta mladih (Dobrinj, 14. ožujka 2015.).....	21
Đakonsko ređenje Filipa Šabalje i Franka Markulića (Dubašnica, 8. prosinca 2014.)..	21
Obilježeni dani sluga Božjega biskupa Antuna Mahnića (13. i 14. prosinca 2014.).....	22
Mladi Krčke biskupije na hodočašću povjerenja na zemlji u Pragu	24
Oproštaj od Milosrdnih sestara sv. Križa u Krku (6. siječnja 2015.)	25
IN MEMORIAM: Fra Petar Runje (1938. – 2014.)	26

